Birtokolni Az Ellenség Kapuját A Próba Után

Kíváncsi vagyok . . . Tudjátok, van egy kis gondolatom, hogy az embereket állva lássam, amikor felolvassuk az Igét. Nem szeretitek ezt? Mi felállunk, hogy hűséget mutassunk, felállunk a nemzetünkért, akkor miért ne állnánk fel most az Igéért?

2 Miközben állunk, csak egy percre. Olvastam egy cikket nemrégen, és tegnap este azokon az embereken gondolkoztam, akik kiálltak Krisztusért. Hogyha te még ezt nem tetted meg, nem tennéd meg ma?

3 Volt egy nagy evangélista, körülbelül hetvenöt évvel ezelőtt, csak nem emlékszem a nevére. Azt hiszem, hogy Arthur McCoy volt, és ő bejárta a földet. És egy nap azt álmodta, hogy elment a Dicsőségbe. És azt mondta, hogy felment a Kapuhoz, és azt mondta, hogy nem akarták beengedni. És azt mondta, „Én Arthur McCoy vagyok az Egyesült Államokból. Evangélista vagyok."

4 Így a kapuőr bement, (tehát ez egy álom volt), és bement és azt mondta: „Egyáltalán nem találom a nevedet."

Azt mondta, „Nos, én evangélista voltam."

Azt mondta: „Uram, én . . . "

5 Azt mondta: „Nos, van rá esély, hogy . . . Itt valami tévedés van."

6 Azt mondta: „Nem uram, Itt van nálam a Könyv. Egyáltalán nem találom a nevedet."

És azt mondta: „Nos, tehetek valamit ennek érdekében?"

7 Azt mondta: „Fellebbezhetsz az ügyeddel a Fehér Trón Ítélőszék előtt." Istenem, segíts. Én nem akarok ott lenni.

8 Azt mondta: „Nos, ha ez az egyetlen reményem, akkor azt hiszem, hogy fellebbezek az ügyemmel."

9 És azt mondta, hogy úgy gondolta, hogy elment nagyon messzire, és csak . . . És ahogy elindult, azt mondta, hogy sötétség volt, és egyre világosodott és világosodott, és azt mondta, hogy nem maradt egy hely sem, ahová ez a Fény ne jutott volna el, de ő pont Annak a közepében volt. És Ő így szólt: „Ki közeledik az Ítélőszékemhez?"

10 Azt mondta: „Arthur McCoy vagyok. Egy evangélista vagyok, aki sok lelket küldött a Királyságba."

Azt mondta: „Nem találták a nevedet a Könyvben?"

„Nem."

Azt mondta: „Ezért a Bíróságomhoz fordultál?"

„Igen, uram."

11 „Igazságot fogsz kapni. Az Én törvényeim szerint foglak megítélni. Arthur McCoy, hazudtál már valaha?"

12 Azt mondta: „Azt gondoltam, hogy elég jó ember voltam, egészen addig, amíg abban a Fényben nem álltam." Azt mondta: „De annak a Fénynek a Jelenlétében, én egy bűnös voltam." Mindannyian azok leszünk. Talán most biztonságban érzed magad, de csak várj, amíg Odaérsz. Mit gondolsz, milyen érzés itt, amikor Ő felken? Mennyire kicsinek érzed magad! Milyen lesz annál a Fehér Trón Ítéletnél?

Azt mondta: „Hazudtál már valaha?"

13 Azt mondta: „Azt gondoltam, hogy igaz voltam, de néhány kis dolog, amit kis füllentésnek hittem, Ott naggyá és sötétté vált."

Azt mondta: „Igen, uram, hazudtam."

Azt mondta: „Loptál már valaha?"

14 Azt mondta: „Azt hittem, hogy őszinte voltam ezzel kapcsolatban, és soha nem loptam," de azt mondta, „annak a Fénynek a Jelenlétében, én—én felismertem, hogy voltak olyan üzleteim, amiket csináltam, amik egyszerűen nem voltak helyesek."

Azt mondta: „Igen, uram, loptam."

Azt mondta: „Az ítéletem . . . "

15 És már majdnem hallotta az ítéletét, hogy „Távozz az örökkévaló tűzbe, ami az ördögnek és az ő angyalainak lett készítve," és azt mondta, hogy minden csontja kezdett szétesni.

16 Azt mondta: „A legédesebb Hangot hallottam, amit valaha is az életemben hallottam." Azt mondta: „Amikor megfordultam, hogy megnézzem, megláttam a legédesebb arcot, amit valaha is láttam; édesebb, mint egy anyának az arca, édesebb hang, mint amin az anyukám valaha is szólított engem." Mondta: „Körülnéztem. Hallottam egy Hangot azt mondani: 'Atyám, ez igaz, ő tényleg hazudott, és nem volt teljesen őszinte. De lent a földön ő kiállt Értem,' mondta, 'most Én állok az ő helyébe.'"

17 Ez az amit akarok, hogy Ott megtörténjen. Ki akarok állni Érte most, hogy amikor eljön az az idő, Ő álljon az én helyemben.

18 Olvassuk el a Teremtés könyve 22: 15., 16., 17. és 18. versét.

És kiálta az Úr Angyala Ábrahámnak másodszor is az égből.

És monda: Én magamra esküszöm azt mondja az ÚR: mivelhogy e dolgot cselekedéd, és nem kedvezél a te fiadnak, a te egyetlen fiadnak:

Hogy megáldván megáldalak tégedet, . . . és bőségesen megsokasítom a te magodat mint az ég csillagait, és mint a fövenyt, mely a tenger partján van, és a te magod birtokolni fogja az ő ellenségeinek kapuját.

És megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei; mivelhogy engedtél az én beszédemnek.”

Imádkozzunk.

19 Mennyei Atyánk, vedd most ezt a szöveget, Urunk, és szolgálj nekünk. Hadd vigye el a Szent Szellem az Igét, Urunk, minden szívhez. Ez betöltené a mi elvárásainkat ma délután, mert azok nagyok, Urunk. És Te mondtad, hogy kérjünk bőségesen, hogy az örömünk teljes legyen. Mi ezt Jézus Nevében kérjük. Ámen.

Leülhettek.

20 Ha címet kellene adnom ennek a szövegnek, egy néhány pillanatra. Gyenge a hangom, tehát ez az oka, hogy a mikrofonhoz kell állnom. Tudom, hogy van egy kis visszhang, de elviseljük egy kicsit. Úgy szeretném nevezni: *Birtokolni Az Ellenség Kapuját A Próba Után.*

21 Ez a rész Ábrahám egyik legcsodálatosabb részénél nyílik ki. Tudjátok, hogy Ábrahám a hűségesek atyja. És az ígéret Ábrahámnak lett adva. És csakis ha örökösök vagyunk vele, Krisztuson keresztül, az az egyetlen mód, hogy megkapjuk az ígéretet, az Ábrahámon keresztül van. Na most, Ábrahám csak egy átlagos ember volt, de Isten elhívta őt és hűséges volt ehhez az elhíváshoz. Amikor Isten szólt hozzá, Ábrahám egyetlen egyszer sem vonta kétségbe azt a Hangot. Ő pontosan Azzal maradt. Nem számított, hogy milyen nehéz volt, ő pontosan Azzal maradt.

22 És aztán ígéretet kapott egy fiúról. És huszonöt évet várt, hogy megkapja azt a fiút, mindent, ami ellene szólt, nem létezőnek nevezve. És aztán, és ebben a fiúban, a föld összes családja meg lett áldva. És az ősatya hűséges maradt az elhívásához és a megígért Igéhez.

23 Ő egy példa volt arra, akiknek nekünk kellene lennünk. Most mi, halottak lévén Krisztusban, Ábrahám Magja vagyunk.

24 Tehát, Ábrahámnak két magja volt. Az egyikük természetes mag volt; a másik egy szellemi Mag volt. Az egyik természetes volt a testéből; a másik az ő hitének Magja volt, a hité, hogy mi is Ábrahám Magja lehessünk a megígért Ige által.

25 És most, miután huszonöt hosszú éven keresztül volt megpróbálva, és ahelyett, hogy gyengült volna, ő erősödött. Látjátok, ha nem történik meg az első évben, a következő évben ez egy nagyobb csoda lesz, mert az már két éves volt. Felgyűltek azok az évek, ahogy ő öregedett, és elhalt a teste. Sárának a méhe, a méh, vagy az (egyre terméketlenebb) terméketlen volt. És ezért, az ereje elhagyta, és volt . . . Ez teljesen lehetetlen volt.

26 Belegondoltál már valaha, hogy mit tett ott Isten? Látjátok, Ő nem csak annyit tett, hogy a méhét termékennyé tette. Mert, emlékezzetek, ha azt tette volna, akkor emlékezzetek, ha azt tette volna . . . nekik nem voltak ilyen egészséges és higiénikus üvegeik azokban a napokban, hogy tehéntejet adjanak a babának. Látjátok? Neki kellett, hogy . . . A tejcsatornái elapadtak. Így Ő—Ő nem tudta volna . . . Ott valaminek történnie kellett.

27 Aztán, nézzetek meg egy asszonyt, száz évesen, átmenni a vajúdáson. A szíve nem bírta volna ki. Most egy negyven éves nőnek is nehéz ezt megcsinálni. A szíve nem bírta volna ki. Ezért tudjátok, Ő mit tett? Ha megfigyelitek . . .

28 Most tudom, hogy lehet, sokan nem értenek egyet. Ha ez rendben van, hogy ezt állítom? Látjátok, én . . . Ez csak az én saját gondolatom lenne.

29 Látjátok, a Biblia az egy természetfeletti Könyv. Úgy lett megírva, hogy ez el van rejtve az iskoláktól, a teológusoktól. Hányan tudjátok ezt? Jézus megköszönte Istennek. Azt mondta: „Köszönöm, Atyám, hogy elrejtetted Azt az okosak és a bölcsek elől, és kinyilatkoztattad a gyermekeknek, akik tanulni akarnak." Ez a szeretet Könyve. Amikor Isten szeretete bejön a szívbe, akkor beleszeretsz Istenbe, aztán Ő kijelenti Magát, a Biblia jelentését. A Biblia magyarázása az, hogy Isten magyarázza az Ő ígéreteit. De a Biblia, Ez a sorok között van írva.

30 Most, mint a feleségem, ó, ő a legcsodálatosabb asszony az egész világon, és én igazán szeretem őt. Ő szeret engem. Így, amikor messze vagyok az otthonomtól, akkor ír egy levelet, azt mondva: „Drága Bill, ma este éppen lefektettem a gyerekeket. Ma mostam," és mindent, amit tett, és így tovább. Tehát a levélben mondja ezeket. De látjátok, annyira szeretem őt, és annyira egyek vagyunk, hogy én—én tudok olvasni a sorok között. Tudom, hogy mit akar mondani, látjátok, akár mondja-e azt, akár nem, látjátok. Én—én tudom, mire gondol, mert ez az én szeretetem iránta, és az én megértésem.

31 Nos, ez az a mód, ahogy a Bibliát írták. Látjátok? A—a tudományosság az pontosan elmegy felette; ők ezt soha nem fogják megérteni. Látjátok, nektek bele kell szeretni az Igébe, Őbele, „hogy meg tudjátok Őt ismerni." Látjátok?

32 Most, most itt, nézzétek Ő mit tett. Most, Ábrahám és Sára mindketten idősek voltak, „előrehaladott korúak," a Biblia mondja. Most, ez nem csak azért volt, mert az emberek tovább éltek ott. A Biblia mondja azt, hogy „Előrehaladott korúak voltak."

33 Most figyeljetek, rögtön, miután ez az Angyal megjelent, akiről beszéltünk; aki Elohim volt, Isten. És azt mondta Ábrahámnak, mondta: „Egy esztendőre ilyenkor

meglátogatlak." Most, nézzétek meg mindvégig folyamatosan, ők a Gyülekezet képe voltak, mindvégig.

34 Most figyeljetek. Itt van, ami történt. Tehát, Ő nem csupán megfoltozta Sárát és megfoltozta Ábrahámot. Visszaváltoztatta őket fiatalemberré és fiatalasszonnyá. Most ez talán furcsán néz ki, de most nézzétek az Ige többi részét, és rakjátok össze. Az Ige ihletve van, és neked az Igével együtt ihletve kell lenned. Most, emlékezzetek, rögtön azután, azonnal az Angyal megjelenése után. . .

35 Már látom azt, Sárának azt az ősz haját, kis nagymama, kendővel a vállán, és kis kalapban, bottal a kezében járkál. „Nekem lehet-e gyönyörűségem, amikor az uram is öreg?" Látjátok? És itt volt Ábrahám, hosszú szakállal, bottal a kezében, ahogy már előrehaladott korú volt.

36 És látom, ahogyan a következő reggelen a vállai kiegyenesednek, és a púp eltűnik a hátáról. A haja kezd megváltozni. Ők visszaváltoztak fiatalemberré és fiatalasszonnyá. Csak megmutatva, hogy mit fog ő tenni az Ábrahám Királyi Magvával, látjátok, amikor „átváltozunk egy pillanat alatt, egy szempillantás alatt, és felvétetünk együtt."

37 Nézzétek meg, hogy mi történt. Most, hadd bizonyítsam be ezt nektek. Tehát ők elutaztak onnan, ahol voltak, onnan Gomorrából; és egészen lementek Gerárig, le a filiszteusok földjére. Észrevettétek? Jelöljétek be a térképen, hogy milyen messze van. Elég nagy utazás egy olyan idős korú párnak.

38 És aztán, amellett, ott a filiszteusok földjén, volt egy fiatal király, akit Abiméleknek hívtak, és ő feleséget keresett. És ott volt neki az összes gyönyörű filiszteus lány, de amikor meglátta nagymamát, azt mondta: „Ő szép ábrázatú," és beleszeretett és el akarta venni feleségül. Így van. Aha. Látjátok, ő gyönyörű volt. Látjátok?

39 Ő visszaváltozott fiatalasszonnyá. Figyeljétek meg, neki szüksége volt arra, hogy világra hozza azt a gyermeket. Isten új teremtménnyé tette őt. És szüksége volt arra, hogy felnevelje azt a gyermeket. És emlékezzetek, Ábrahámnak „a teste annyit ért, mint a halott," és Sára akkor halt meg, amikor Ábrahám. . . Izsák negyvenöt éves volt, úgy hiszem, amikor Sára meghalt. És Ábrahám elvett egy másik asszonyt és lett még azután hét fia a lányain kívül, azután. Ámen.

40 Látjátok, olvassatok a sorok között. Ez egy jelkép. Megmutatja, hogy mit fog Ő tenni Ábrahám minden Gyermekével. Épp most ahhoz közeledünk, így a lehajlott vállaink és minden olyasmi nem számítanak, barátaim. És az ősz hajunk, vagy bármi legyen is az, nem számít most. Nem nézünk vissza. Nézzünk előre, arra, amivé válunk.

41 És emlékezzetek, ez a jel, amit látunk, ez volt az utolsó jel, amit Ábrahám és Sára láttak, mielőtt a megígért fiú létre jött. Hisszük, hogy abban az órában élünk.

42 Az ősatya, miután ez a fiú megszületett. . .El tudjátok képzelni Izsákot, körülbelül tizenkét évesen; aranyos kicsi, göndör hajú fiú, a kis barna szemeivel? Elképzelem, hogy hogyan érezhetett az anyja; gyönyörű fiatalasszony és így az apja is. És egy nap, Isten azt mondta, most, csak egy példaként; mi már messze vagyunk, az óra közeledik. „Nemzetek atyjává tettelek téged ezen a fiún keresztül, de azt akarom, hogy felvidd ezt a fiút a hegy tetejére, amit majd mutatok neked, és azt akarom, hogy megöld ott fent, egy áldozatként." El tudjátok képzelni azt?

43 Most, Ő még sohasem kért titeket, hogy egy ilyen próbán menjetek keresztül. Ő nem tesz ilyet most. Azok példák voltak, árnyékok.

44 Ábrahám félt? Nem, uram. Ábrahám ezt mondta: „Teljesen meg vagyok győződve, hogy Ő képes föltámasztani a halálból, mert úgy kaptam őt, mint egyet a halálból. És ha Isten parancsolata azt mondta nekem, hogy tegyem meg ezt, és igaz maradtam ehhez, és meglett a jutalma, hogy nekem adta a fiút; Isten képes feltámasztani a halálból; akitől úgy kaptam őt, mint egy jelképet."

45 Ó, Te jó ég, barátom! Ha Isten odaadja nektek, pünkösdieknek a Szent Lelket, a nyelveken szólást, akkor mennyivel jobban el kellene hinnetek a gyógyító erejét, és a jóságát és irgalmát! Ha ezt tenné az ország összes teológusa ellenére! Azt mondták, hogy az nem történhet meg, mégis Isten megtette, mert megígérte. Akkor állj meg a Fegyvered mellett, az Igéd mellett, a Kardod mellett, hidd el az Isten Szavát. Isten így mondta, és mindent eldönt!

46 Figyeljétek meg, most, elvitte őt egy háromnapos útra onnan, az öszvérekkel. Nos, én tudok gyalogolni, amikor őrjáraton voltam, minden nap harminc mérföldet gyalogoltam, keresztül a pusztán; és nekünk benzin lábaink voltak, hogy úgy mondjam. De azoknak az embereknek az egyedüli közlekedési eszközük vagy szamárháton volt vagy—vagy gyalogoltak. És ő egy háromnapos útra ment, onnan ahol volt és aztán felemelte a szemeit, kint a pusztában, és meglátta a hegyet messze a távolban.

47 Fogta Izsákot és megkötözte a kezeit. Amit mindannyian tudunk, a Teremtés könyve 22-ből, hogy az egy kép Krisztusra. Felvezette a hegyre, megkötözve, mint ahogy Jézus fel lett vezetve a hegyre, a Golgota Hegyére; természetesen egy kép Istenre, ahogy a Fiát adja.

48 De amikor felértek oda, és ő engedelmes volt, Izsák egy kicsit gyanakodni kezdett. Azt mondta: „Atyám, itt van a fa, itt van az oltár, itt van a tűz, de hol van az áldozat?"

49 És Ábrahám, tudta az elméjében, az Isten Igéje mégis fennáll, azt mondta: „Fiam, Isten Maga gondoskodik majd az áldozatról." Elnevezte azt a helyet „Jehova Jireh-nek."

50 És amikor megkötözte a fiát, ő halálig engedelmes volt; ráfektette az oltárra kihúzta a hüvelyből a kést, és hozzálátott, hogy elvegye a saját fia életét. És amikor így tett, Valami megfogta a kezét, és azt mondta: „Ábrahám, tartsd vissza a kezedet."

51 És akkor egy kos bégetett mögötte, szarvaival beakadva a vadonba.

52 Gondolkodtatok már azon, hogy honnan jött az a kos? Emlékezzetek, az ország tele van oroszlánnal és farkasokkal és sakálokkal, és ilyen bárányevő vadállatokkal. És milyen messze volt a civilizációtól? És aztán ott fent a hegy tetején, ahol nincs víz. És maga körül szedte a köveket, hogy oltárt építsen. Honnan jött az a kos? Látjátok?

53 De ez nem egy látomás volt. Megölte a kost; az vérzett. Mit mondott? „Isten képes áldozatról gondoskodni Magának."

54 Hogyan fogsz *te* kiszállni abból a székből? Hogyan gyógyul meg *az* a lebénult gyermek, vagy *te*, abból a székből, *te* onnan, *te* azzal a szívproblémával? Akármi is a probléma, „Isten képes gondoskodni Magáért."

55 Ábrahám elhitte ezt. Az ősatya hű maradt az ígérethez. És Ő megígérte, hogy „A te magod! Amiért hitted az Én Igémet, a körülményekre való tekintet nélkül, a magod birtokolni fogja az ellensége kapuját."

56 Miért? Minden ellenséget, ami feljön jelképként, Ábrahám ellen, Ábra-. . . Az ellenséget, mint „Ő már túl öreg. Én már túl öreg vagyok. *Mindezt*, és minden mást." Továbbra is hű maradt ahhoz az ígérethez.

57 Na most, az az ember, aki birtokolja azt a hitet, az Isten Igéjét fogja venni a körülményekre való tekintet nélkül. Most, ha nem tudod megtenni ezt, akkor te nem az Ábrahám Magja vagy. Ez az a hit, ami Ábrahámnak volt, az ő Magja.

58 Az Ábrahám ígérete az volt, hogy „a Magja," tehát a királyi Magja is, ahogy mondtam nektek az előbb. És ez a pecsét, amit Ábrahámnak adott, az ígéret pecsétje volt. És a királyi Mag, az Efézusi levél 4:30 szerint „a Szent Lélekkel van elpecsételve", miután kiállták a próbát. Próbáljatok meg belegondolni.

59 Sokan gondolják, hogy nekik megvan a Szent Lélek. Sokan azt állítják, hogy megvan nekik a Szent Lélek. Sokan tudnak bizonyítékokat és jeleket mutatni erről. De mégis, ha nem tud ezzel az Igével maradni, akkor az nem a Szent Lélek. Látjátok?

60 Hiszel minden Igét, akkor te el vagy pecsételve a próba után. Amikor hiszünk minden ígéretet az Igéből, akkor a Lélek elpecsétel minket, hogy megerősítse az ígéretet. Ez az, amit, ez

az, ahogy Ábrahám tette. Akkor, és csak akkor, van jogunk arra, hogy az ellenségünk kapuját birtokoljuk. Nem tudod megtenni addig, ameddig először nem váltál azzá a Maggá. Emlékezzetek, a Bibliában . . .

61 Beszéltem erről Houstonban vagy valahol, a minap . . . vagy, úgy értem Dallasban. *A Jel*.

62 Látjátok, egy—egy zsidó be tudta mutatni, ott lent Izraelben, hogy zsidó volt a körülmetélkedés által. De Isten azt mondta: „Amikor látom a vért! És a vér jelül lesz nektek."

63 Az az élet, ami a vérben volt, az nem jöhetett az imádóra, mert, nos, az az állat élete volt, az csak egy árnyék volt, rámutatva az igazi Életre. Aztán a kémiai anyagnak, a vérnek magának kellett pirosnak lennie az ajtófélfán és a szemöldökfán.

64 Izsóppal kenték fel, ami csak egy közönséges gyomnövény, azt mutatva, hogy nincs szükséged valami szuper hitre. Ugyanaz a hit kell, ami ahhoz kell, hogy beindítsd a kocsidat, hogy eljöjjetek gyülekezetbe. Látjátok? Sok ember azt gondolja, hogy kell, hogy valamik legyenek . . . De nem, nem, ez helytelen. Csak egyszerű hit kell, ami által a Vért alkalmazhatod. Halld meg az Igét, hidd el az Igét és alkalmazd Azt, ez minden. Szedhetsz gyomnövényt bárhol, Palesztinában, ilyen volt az izsóp, az a kis gyom, ami a falak repedéseiből nőtt ki, és mindenfelé, belemártották a vérbe, és felkenték a szemöldökfára és az ajtófélfákra.

65 És emlékezzetek, engem nem érdekel, hogy mennyire benne voltak a szövetségben, mennyire meg tudta mutatni egy zsidó, hogy körül van metélve, mennyire jó ember volt, az egész szövetség érvénytelen volt, ha a—a jel nem volt ott. Csakis „Amikor a vért látom."

66 Most, a Vér most, a Jel, az nem a kémiai anyag, Krisztus Vérének a kémiai anyaga, mert Az több ezer évvel ezelőtt lett kiontva.

67 De látjátok, ahol a . . . a kémiai anyagnak kellett ott lennie, az élet az állatban nem tudott az emberre jönni, mert az állat életének nincs lelke. Az állat nem tudja megkülönböztetni az helyeset a helytelentől. Az emberi lény az, akinek van lelke.

68 Tehát, amikor Jézus, az Isten Fia, a szűztől született, kiontotta az Ő Vérét, az az Élet, ami abban a Vérben volt, az Maga Isten volt. A Biblia mondja: „Mi az Élete által, Isten Vére által vagyunk megmentve." Nem egy zsidó vére, nem egy pogány vére; hanem az Isten Élete. Isten teremtette ezt a Versejtet, ami szűztől született. Ő soha nem ismert férfit, ő sem . . . a petesejt sem tőle volt.

69 Tudom, hogy sokan közületek, emberek azt akarjátok hinni, hogy a petesejt tőle volt. A petesejt nem lehet ott egy érzékelés nélkül, Isten mit tenne akkor? Látjátok?

70 Ő teremtette a petesejtet és a Vérsejtet egyaránt, és ez volt az Isten sátra, szent. „Nem engedem, hogy a Szentem rothadást lásson." Látjátok, hogy honnan jött a petesejt? „És nem hagyom a lelkét a pokolban." Az Ő teste szent volt! Te jó ég! Ó! Ha ti nem, nem tudjátok ezt elhinni, hogyan hívhatjátok magatokat kereszténynek?

71 „Isten Vére által vagyunk megmentve." Ez az, ahol van az én hitem. Nem kisétálva oda egy próféta vérével, nem kisétálva oda egy átlagos ember vérével, vagy egy tanítóéval, vagy egy teológuséval. Mi Isten Vérével járunk. Isten mondta ezt. Ő emberi lénnyé vált. Megváltoztatta a viszonyát. Ide kifeszítette a sátrát közöttünk, és egy lett közülünk. Ő a mi Rokon Megváltónk. Neki a rokonunkká kellett válnia, mert az volt a törvény. Isten emberré lett, és közöttünk lakozott.

72 Figyeljétek meg, hogy ezt téve, ahogyan lejött Tőle, Isten volt, a Szellem, és az a Szellem rászállt a hívőre. Ezért, azzal az Élettel, ami az Áldozatunkban volt, ugyanazzal az Élettel vagyunk azonosítva.

73 Akkor, hogyan tudják látni az Isten Életét mozdulni az emberek között és egy tisztátalan dolognak nevezni Azt, amikor Az a mi Áldozatunkkal való azonosításunk? „Aki hisz Énbennem, az is fogja cselekedni azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem." Az Ő élete visszajön az áldo-. . . az Áldozatról, ahogy rátesszük Arra a kezeinket, és halottként azonosítjuk magunkat a saját gondolatainknak. Akkor hogyan engedhetjük, hogy a felekezetek hitvallásokba és dolgokba nyomjanak bele minket, közben azt mondva, hogy elhisszük Azt? Mi meghaltunk azoknak a dolgoknak.

74 Pál azt mondta: „Egy dolog sem zavar engem ezek közül," mert egy abszolúthoz volt kötve, Krisztushoz. És minden valódi eredmény egy abszolúthoz van kötve, és az én abszolútom az Ige. És mindenki másnak, aki—aki igazán a Szellem által született, az abszolútja Isten Igéje. Ahhoz vagyok kötve. Arra teszem a kezeimet. Az az én helyembe lépett, és azonosítom magam Vele. Tudtuk, hogy Ő megígérte, hogy azonosítani fogja Magát velünk. Ez valódi hitet hoz; nem a saját hitedet, hanem az Ő hitét; valamit, amit te nem irányítasz. Ő teszi azt. Most figyeljetek. Akkor és csak akkor, amikor a . . . az ígéret neked szól.

75 Nem számít, hogy hány gyülekezethez csatlakoztál, hányszor lettél bemerítve; arccal előre, arccal hátra, és bárhogy, ahogy akarod. Addig, amíg az a Pecsét nem lett rád téve, addig nincs jogod azt mondani, hogy össze vagy kötve az Áldozatoddal.

76 És mi az Isten Pecsétje? Az Efézus 4:30 azt mondja: „Ne szomorítsd meg az Isten Szent Szellemét, amellyel elpecsételtettél a megváltásod Napjára." Nem az egyik ébredéstől a másikig, hanem Örökre elpecsételve, addig a Napig, amíg vissza leszel váltva.

77 És emlékezzetek, ha ti soha nem voltatok Isten gondolataiban, akkor soha nem is lesztek Istennel. Hányan tudjátok, hogy Ő egy Megváltó volt? [A gyülekezet azt mondja: „Ámen."—Szerk.] Nos, akkor, mindennek, ami meg lett váltva, vissza kell jönnie oda, ahonnan elesett. Tehát, ha Ő azért jött, hogy megváltson minket, hogyan lehetett volna valaha is olyan idő, amikor nem lett volna szükségünk megváltásra, amikor mi mindannyian „bűnben születtünk, vétekben fogantunk és hazugságokat szólva jöttünk a világra"? Ez mutatja, hogy az igazi keresztény Isten gondolatának egy tulajdonsága volt, még mielőtt világ lett volna, vagy egy csillag, vagy levegő, vagy bármi más. Az Örökkévaló, és Ő azért jött, hogy minket visszaváltson. Ez Isten gondolata, kimondva szóban, megnyilvánulva és . . . visszahozva az Ő gondolatába.

78 Rokon Megváltó! Ez az oka annak, hogy Magának Istennek eggyé kellett válnia közülünk, hogy megválthasson. Semmi más nem tudta ezt megtenni. Egy Angyal nem tudta megtenni, semmi más. Le kellett jönnie, meg kellett kísértetnie úgy, ahogy mi vagyunk, hogy megválthasson minket.

79 Figyeljétek meg Ábrahám természetes magját. Figyeljünk meg néhányat azon természetes magok közül, és lássuk meg, hogy Isten megtartotta-e a Szavát a természetes maggal, ami Izsák volt. Figyeljünk meg néhány természetes magot, akik elhitték Isten teljes ígéretét és nem kérdőjelezték meg. Most emlékezzetek, hogy tízezerszer tízezerszer tízezren voltak, akik körül voltak metélve és minden más, és mégsem voltak Ábrahám Magja. Biztosan, „Az, aki kívülről zsidó, az nem zsidó; hanem aki belülről zsidó." Sokan közülük elestek, keservesen elestek.

80 Nézzétek, a pusztában azt mondták: „Mi . . ." A Páska napján, vagy amikor ittak a forrásból, Szent János 6. Ők mind örvendeztek.

81 Jézus azt mondta: „Én vagyok az a Szikla, aki a pusztában volt. Én vagyok a Kenyér, ami Istentől jött, a Mennyből, és ha egy ember eszik abból, az nem hal meg."

82 Azt mondták: „Az atyáink mannát ettek a pusztában negyven évig."

Azt mondta: „És ők, mindnyájan, meghaltak."

83 *Halott*, vegyétek ezt a szót, keressetek rá, nézzétek meg, mit jelent, „Örökre elválasztva." Mégis ők Ábrahám magja voltak. A *halál* azt jelenti, „elválasztás, megsemmisülés, teljes pusztulás, megsemmisülés." Jézus azt mondta, hogy ők halottak, mindannyian, habár körülmetélt zsidók voltak.

84 Látjátok, szegény emberek, csak azért, mert metodisták, baptisták, presbiteriánusok vagyunk, egy kis megvallással, és hasonló dolgok; az ördög épp annyira hisz, mint ahogy mi hiszünk.

85 De neked muszáj azonosulnod Vele. Istennek tanúskodnia kell Arról a Szent Szellem elpecsételéssel. Ne kérdőjelezd meg az Igét!

86 Ha azt mondod: „Nos, most, az egy másik napra szólt," akkor ott valami nincs rendben.

87 Mi lenne, ha egy ember ideszaladna, és azt mondanád neki, hogy világosság van, és erre lefutna a pincébe és azt mondaná: „Nem fogadom el. Nem fogadom el. Nincs is olyan dolog, hogy világosság. Nem hiszem el"? Valami baj van azzal az emberrel. Akkor értelmileg zavart lenne. Ha visszautasítja a meleg sugarait és az életadó forrását, akkor valami baj lenne vele, értelmileg.

88 És amikor egy ember látja az Isten Igéjét, világossá téve előtte és azonosítva, és aztán bezárja és lehúzza a felekezeti függönyét, akkor valami baj van azzal az emberrel, szellemileg. Valami baj van vele. Valami baj van ott szellemileg. Egyszerűen nem tudja Azt elfogadni. „Vakok és nem tudják," mennek az Ítéletre, és Isten lesz a Bíró.

89 Figyeljétek meg, amikor ők – ők ezt tették, és ezek a magok, akik mégis elhitték Azt, figyeljétek, hogy mi történt. Figyeljünk most meg néhányat közülük, Ábrahám magját.

90 Vegyük a zsidó gyermekeket, mert igazak maradtak, és nem viselték el az állókép imádását. Visszautasították, hogy meghajoljanak egy állóképnek, amit a nemzet királya állított. Azt is egy szent ember képére készítették, Dániel képére.

91 Azt mutatta, hogy a pogányok egy szent ember képe imádatának a hamis oldalára lettek behúzva. Ez ugyanúgy lesz, amikor az embereket kényszeríteni fogják, hogy emberek képeit imádják. Ez kinyilatkoztatás által jött, Dánielről, aki képes volt megfejteni az Igét, amit írt a kézírás a falon. Ez az a mód, ahogy bejön és ez az a mód, ahogy kimegy, ugyanúgy, egy jelkép a pogányokról.

92 Figyeljétek meg, ők visszautasították, hogy megtegyék. És mit tettek? Ők Ábrahám magja voltak, akik hűen álltak az Igén, és birtokba vették az ellenség tűzkapuját. Ők megtették. Nos, Isten Igéje igaz.

93 Dániel, próbára volt téve az egy igaz Isten imádatában. Meg volt próbálva abban. És a próba idején kiállta a próbát. És mit tett Isten, miután úgy tűnt, hogy befellegzett neki, ahogy mi mondanánk? És nem tudták, hogy mit tegyenek. Úgy volt, hogy megetetik őt az oroszlánnal. De Dániel igaz maradt a próbában, hogy csak egy igaz Isten van, és birtokba vette az ellensége kapuját. Isten bezárta az oroszlán száját.

94 Mózes hű maradt a megígért Igéhez, a hamis utánzók előtt, Jambres és Jannes előtt, a próbában. Nézzétek, Isten találkozott vele, természetfeletti módon, mondta neki, hogy menjen és tegye ezeket a dolgokat, mutassa ezeket a jeleket, és hogy mindegyik

jelnek lesz egy hangja. Mózes lement, olyan hűen, ahogy csak tudott. Ledobta a botját, és az egy kígyóvá vált. Tudjátok, mi történt? Itt jöttek az utánzók, és ugyanazt a dolgot tették.

95 Tehát, Mózes nem tette fel a kezét, azt mondva: „Nos, szerintem, ez az egész rossz." Ő ott maradt, és várt Istenre. Hű maradt. Mindegy, hány utánzó volt, ő hűséges maradt. És amikor ő hű maradt az elhívásához, hogy kihozza a népet arról a helyről, amikor a vízkapu útjába állt, Isten megengedte, hogy birtokolja azt, és felnyitotta azt a kaput a Tűzoszloppal, ami vezette őt. Elvezette a népet az ígéret földjére.

96 Józsué, egy másik nagy vezető. Csak ketten . . . mentek be az ígéret földjére, Józsué és Káleb. Eljutottak egy helyre, amit Kádesnek hívnak, ami a világ központja volt abban az időben, annyira, hogy az volt az ítélőszék. És, ó, kiküldtek tizenkét kémet, hogy megnézzék a földet, és tizenketten visszajöttek.

97 Tízen közülük azt mondták: „Ó, ez túl nagy munka. Nem tudnánk megtenni. Nos, azok az emberek, mi olyanok vagyunk mellettük, mint a szöcskék."

98 De mit tett Józsué? Lecsendesítette a népet. Azt mondta: „Várjatok egy percet. Több mint képesek vagyunk elfoglalni, nem számít, hogy mennyire kicsik vagyunk, vagy mennyivel vagyunk kevesebben." Mit csinált? Hű maradt ahhoz az ígérethez, hogy „Néktek adom ezt a földet," de ti küzdötök meg minden centiért.

99 Hiszed te ezt, anyuka? Isten odaadta a gyógyulásodat, de te fogsz megharcolni minden egyes centiért. „Mindent, amit a lábatok talpa érint, azt birtokotokba adom." A *lábnyom* azt jelenti, hogy „birtoklás." Mind a tiéd, minden ígéret hozzád tartozik, de meg fogsz küzdeni minden centiméterért az odaúton.

100 Tehát, Józsué tudta, hogy mit mondott Isten. Ő Ábrahám magja volt. Látjátok? Azt mondta: „Hiszem, hogy Isten nekünk adja a földet, és több mint képesek vagyunk azt bevenni." És amiért kiállta a próbát az Izraeliták egész csoportja ellen, minden törzs és minden ember nyögött és sírt. Józsué azt mondta: „Nyugodjatok meg! Isten tette az ígéretet."

101 Nem számít, hogy milyen nagy vagy, és mennyire nagy az ellenállás, és hogy mit mondott az orvos, Isten tette az ígéretet. Istentől függ, hogy megtegye.

102 Mit tett ő? Amikor lejött a Jordán folyóhoz, akkor birtokba vette a kaput. Ez az, amit ő – ő tett.

103 Jerikó, bezárkózva, mint páncéljában a teknős. Mit tett ő? Birtokba vette a kaput.

104 Sőt, egy nap, amikor az ellenség megpróbálta elfogni, annyira birtokba vette az ellenség kapuját, hogy megparancsolta a napnak, hogy álljon meg. És a nap engedelmeskedett neki, és nem fordult el huszonnégy órán keresztül.

105 Isten hű az ígéretéhez, nem számít, hogy mit kell Őneki tennie; a Menny előbb menne csődbe, minthogy hagyná, hogy legyőzzék az Ő Igéjét. Ő soha nem tett olyan ígéretet, amit ne tudott volna megtartani. „Én az Úr gyógyítom meg minden betegségedet. Ha kezüket helyezik a betegekre, azok meggyógyulnak." Ámen. „Ha hinni tudsz, minden dolog lehetséges."

106 Józsué elhitte ezt, habár Istennek meg kellett állítania a föld forgását. Ott tartotta valamilyen Erővel, az Ő Saját erejével; így a világ nem forgott huszonnégy órán keresztül, amíg Józsué bosszút nem állt az ellenségén. Elfoglalta a kapukat. Persze, hogy megtette. Isten örökké igaz.

107 Most, bárcsak elég időnk lenne még több hősre, de már csak tíz percem van körülbelül. Nézzétek, mindezeket a drága hősöket, amint ők voltak, a hit nagy harcosait, mind meghaltak a halál kapujában. Mind elpusztultak, épp a halál kapujában.

108 Aztán jön el az Ábrahám Királyi Magja. Ők mind a természetes mag voltak, Izsáktól. De itt jön Ábrahám Királyi Magja, aki Krisztus volt, Ábrahám hit Magja; aminek nekünk is lennünk kellene, csak lássuk meg, hogy azok vagyunk-e vagy sem. A természetes mag csak egy jelkép volt. Az összes többi természetes módon született meg, de Ő egy szűztől születve jött. Látjátok, az nem Ábrahám magjából való volt és zsidó. Ő az ígéret hit magjából jött. És akkor, nekünk az Ő gyermekeinek kellene lennünk, ezen az Emberen keresztül.

109 Nézzétek, hogy Ő mit tett. Amikor Ő a földön volt, akkor meghódított és legyőzött minden kaput, ami az ellenségé volt; a Királyi Mag. Ő megígérte az Igében. Legyőzte azt. Legyőzte a betegség kapuját értünk. Ezért jött, hogy ezt tegye. Emlékezzetek, beteg emberek, hogy legyőzte azt a kaput! Nektek nem kell legyőzni; Ő győzte azt le. A többi embernek le kellett győzni a saját kapuját. De nektek nem kell legyőzni; már le van győzve. Ő legyőzte a betegség kapuit. És mit tett, amikor legyőzte a betegség kapuit? Azt mondta, hogy Ő. . . Amit csak kértek a földön, és amit megköttök a földön, Ő is megköti a Mennyben, nekünk adta a kapu kulcsait.

110 Ő legyőzte a kísértés kapuját, az Igével. És azok voltak kulcsai, hogy „Állj ellen a gonosznak, és az el fog futni tőled." Teljesen legyőzte; legyőzött minden betegséget.

111 Ő legyőzte a halált, és legyőzte a poklot. Legyőzte a halált és a poklot. Legyőzte, amit mások nem tudtak legyőzni, mert ők a természetes magból valóak. Ez a szellemi Mag. Ő legyőzte a sír kapuját, és harmadnapon feltámadott a megigazulásunkért.

112 „És most mi több, mint győztesek vagyunk." Éppen most megyünk bele, mint egy örökségbe, „Több, mint győztesek." Most, egy legyőzött ellenséggel van dolgunk. A betegség le van győzve. A halál le van győzve. A pokol le van győzve. Minden

le van győzve. Te jó ég! Ó! Bárcsak kétszer ilyen nagy lennék, de most talán kétszer olyan jól érzem magam. Egy legyőzött ellenséggel harcolunk.

113 Nem csoda, hogy Pál azt tudta mondani, amikor építették neki az állványt, hogy levágják a fejét, azt mondta: „Ó, halál, hol a te fullánkod? Mutasd meg, hogyan veszel rá engem, hogy vergődjek és sikoltozzak. Sír, hol a te győzelmed, azt gondolod, hogy te fogsz engem ott formálni? Rámutatok egy üres sírra ott; és én Őbenne vagyok és Ő fel fog támasztani engem az utolsó napon." Egy legyőzött ellenség!

114 Ábrahám Királyi Magja! Na most, a természetes mag nem tudott volna rámutatni Arra. De a Királyi Mag tud győzni, már győzött, mert Ő előttünk ment, és legyőzte az összes kaput értünk. Most Ő, kétezer évvel később közöttünk áll, a hatalmas Győztes. Nem csak a betegséget győzte le . . . Ő legyőzte a betegséget. Legyőzte a kísértést. Legyőzött minden ellenséget. Legyőzte a halált. Legyőzte a poklot. Legyőzte a sírt és újra feltámadott. És kétezer évvel később, Ő itt áll közöttünk, ezen a délutánon, azonosítva Magát, a hatalmas Győztes! Ámen. Ő még mindig itt van, ő él, igazolva az ígéretét, Ábrahám Királyi Magja! Óh! Te jó ég! És az ellenségnek . . .

115 „Le fogja győzni az ellensége kapuit." Annak a Magnak, Ő itt áll élve, hogy igazolja Magát kinek? Azoknak az eleve elrendelt Magoknak, akik meg tudják azt látni. Legyőzte azt. Akik, az Ige ígéretének próbája után, el lettek pecsételve a Szent Lélekkel a Krisztus Testébe, hogy számukra alátámassza (mit?) a Zsidókhoz írt levél 13:8-at, hogy az úgy lesz. Be lettek oda pecsételve a Szent Lélek által, azzal a Szent Lélekkel, amivel . . . Ábrahám előre látta ezt; ő hit által hitte. És most mi megkapjuk Azt, visszanézve arra az ígéretre, amit Ő mondott. És a János 14:12-t Maga a feltámadott Hódító igazolja ezekben az utolsó napokban.

116 Nem valami rendszer; hanem egy Személy, Krisztus, a Győztes. Nem a gyülekezetem, nem a baptista gyülekezetem, vagy a presbiteriánus gyülekezeted, metodista, vagy pünkösdi, nem ezek által; hanem Jézus Krisztus által. Ő ma is él. Ő feltámadott azok fölé a megigazulásunkért.

117 És mivel Ő él, azt mondta, hogy mi is élünk. „Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével," nem az Ige egy részével, „minden Igével, ami Isten szájából származik." „Én vagyok a Feltámadás és az Élet. Aki hisz Énbennem, ha meghalt is, élni fog. Aki él és hisz Énbennem, soha meg nem hal. Hiszitek ezt?" Foglaljátok el minden ellenség kapuját!

118 Hogy tudta volna legyőzni Bosworth-ot, amikor Isten . . . Bosworth a Győztesben volt. És ez az oka, hogy azt mondta: „Ez a legboldogabb óra az életemben." Aha. Ismerte azt a Hatalmas Győztest. A bizonyossága Benne nyugodott. Te jó ég! Ó! Most énekelhetjük:

Élve szeretett engem; meghalva megmentett;
Eltemetve messze vitte bűneimet;
Feltámadva ingyen örökké megigazított;
Egy napon eljön, Ó dicsőséges nap!

119 Azoknak, akik látszatra legyőzötteknek tűntek. Azt hiszem, hogy Eddy Perronet volt, aki nem tudta eladni a keresztény énekeit. Senkinek nem kellettek. Semmit nem tudtak azokkal kezdeni. Ó, a legyőzöttek és egy hívő! Egy nap, a Szent Szellem leszállt rá. Az ellenségének a kapuja, ami nem akarta befogadni az írásait! A Szellem beléhatolt, és megragadta a tollat, Isten megengedte, hogy megírja a beiktatási éneket.

Zengjük mind Jézus Nevének erejét!
Minden Angyal boruljon le Előtte;
Hozzák elő a királyi koronát,
És koronázzák Őt mindenek Urává!

120 A vak Fanny Crosby, egyszer. Azt mondta: „Mit jelent ez neked?" Néhányan. . .Ő nem adta el az elsőszülöttségi jogát, mint a pünkösdi Elvis Presley, vagy mint a Krisztus Gyülekezetébe járó Boone tette, vagy mint Red Foley, eladva a tehetségét a világnak; kaptak Cadillac flottát, és millió dollárt, arany lemezeket. De Fanny Crosby hű maradt a helyéhez. Azt kiáltotta:

Ne menj előlem, Ó drága Megváltóm,
Halld meg az alázatos kiáltásomat;
Amíg másokat elhívsz,
Ne menj el mellettem.

Te vagy minden vigaszom Forrása,
Több mint élet számomra,
Ki van más a földön Rajtad kívül nekem?
Vagy a Mennyben, ha nem Te?

121 Ők azt mondták: „Mi van, ha vak leszel a Mennyben is?"

Azt mondta: „Úgy is meg fogom ismerni Őt."

Azt mondták: „Honnan fogod megismerni?"

Azt mondta: „Meg fogom ismerni."

Azt mondták: „Mrs. Crosby, dollár milliókat kereshetnél."

Azt mondta: „Nem akarom a dollár milliókat."

122 „Honnan fogod Őt megismerni?" Azt mondta:

Megismerem Őt, megismerem,
És mint megváltott Mellette fogok állni;
Megismerem, megismerem.

123 „Ha nem látom, akkor majd érezni fogom a Kezeiben a szegek helyét." Ő legyőzte az ellensége kapuját. Igen.

124 Ha Krisztusban vagy! Ő azt mondta: „Ha Bennem maradtok, és az Igéim bennetek maradnak; kérjétek azt a kulcsot, amelyiket

akarjátok, kérjétek azt a kaput, amelyiket akarjátok; kérjetek, amit akartok és oda lesz adva nektek. Ha Bennem maradtok, és az Igém bennetek marad, akkor bármelyik ellenségnek, ami ellenetek jön, elfoglalhatjátok a kapuját." Ti Ábrahám királyi Magja vagytok.

125 Milyen kapu áll előtted? Ha az egy betegség, több mint győztes vagy azon. Aztán mondhatjuk, énekeljük ezt a drága régi éneket:

A Könyvnek minden ígérete az enyém,
Minden fejezet, minden vers . . . és oly Isteni
Az Ő Isteni szeretetében bízok,
Mert a Könyvnek minden ígérete az enyém.

126 Több mint győztes vagyunk, és Ábrahám Magja birtokolni fogja az ellenség kapuját! Amikor azt mondják, hogy ezek a Dolgok nem történhetnek meg, amikor ördögnek akarják hívni Azt, vagy Belzebubnak, vagy valami másnak, Isten biztosan meg fog hódítani minden kaput és le fogja győzni az ellenséget.

Imádkozzunk.

127 Urunk, add, hogy az Ábrahám Magja . . . Tudom, hogy meg fogják Azt látni, Uram. Hogyan tudna az az Ige leesni anélkül, hogy az igazi Földbe bele ne hullana? Imádkozom, hogy ők most már megértsék. Legyen minden személy meggyógyítva, aki az imasorba jön.

128 Uram, ha vannak itt néhányan, akik még nem tették meg a megvallásukat, nem álltak ki nyilvánosan és nem álltak ki Krisztusért, készek megtagadni az összes hitvallást és a hideg, formális, halott dolgokat, amelyek elvonták őket Tőled. És hadd álljanak ki most, és mondják: „Én elfogadom Őt, mint Megváltómat." Akkor Te ki fogsz értük állni azon a Napon.

129 Amíg meg van hajtva a fejünk, ha vannak, akik fel akarnak állni egy pillanatra, egy imádságra, azt mondva: „Akarok most Érte állni, hogy Ő is kiálljon értem azon a Napon, az Ő Isteni Jelenlétében." Megkérdezlek titeket, és lehetőséget adok, hogy fel legyen írva a nevetek az Élet Könyvébe, ha felállnátok. Nem azt kérem, hogy csatlakozzatok bármelyik gyülekezethez. Arra kérlek titeket, hogy gyertek Krisztushoz, ha itt vagytok, és még nem ismeritek Őt.

130 Isten áldjon meg, fiam. Van még valaki, aki azt mondja: „Én—én ki akarok most állni." Isten áldjon meg, asszonyom. Isten áldjon meg, testvérnőm. „Szeretnék . . . " Isten áldjon meg. Isten áldjon meg. „Kiállok ezen a délután." Ezek a nagyszerű emberek, férfiak és asszonyok, akik felállnak: „Én kiállok ezen a délutánon."

131 És azon a napon, amikor az orvosok azt mondják: „Nos, egy roncs; vérzik, közel van számára a halál." Vagy egy reggelen, emlékezni fogsz, hogy kiálltál. Most Érte állsz ki.

132 „Ha szégyelltek Engem az emberek előtt, én is szégyellni foglak titeket az Atyám és a szent Angyalok előtt. De ha megvallást tesztek Rólam az emberek előtt, Én is megvallást teszek rólatok az Atyám és a szent Angyalok előtt."

133 Isten áldjon meg, testvérnőm. Lenne valaki az erkélyen valahol? Most, amíg várunk. Néhányan, többen vannak a földszinten? Rendben. Szavadon foglak, barátom.

134 Ha az Ige termékeny Talajba esik, mint a kis asszony a kútnál, ő—ő megértette. Ő képviselve volt a Mennyben, a világ-. . . a világ megalapítása előtt. Amikor a Világosság elérte, ő felismerte Azt.

135 Isten áldjon meg, testvérem. Ez egy nemes. . . Isten áldjon meg testvérem. Talán nagy dolgokat tettél az életedben; de most teszed meg a legnagyobb dolgot, amit valaha is tettél, most, állj ki Krisztusért!

136 Mennyei Atyánk, a mag el lett vetve néhány földbe ma délután. Látjuk az Életet feltörni. Férfiak és asszonyok lábaikra álltak és Isten mindent látó szeme, Aki mindenütt jelenvaló, mindentudó, mindenható, látja őket. Ők a Tieid, Atyám. Most, felmutatom Neked őket, mint trófeákat.

137 Ez a megtapasztalásuk, ahogy ott állnak, tudva, hogy mit tettek, tudva, hogy mit jelent ez, hogy ők kiállnak az Úr néhány megvetettje mellett. Hadd maradjanak igazak, addig a Napig, amíg a Jelenlétedben nem állnak, és akkor az a kedves Hang azt fogja mondani: „Igen, egy nap Baton Rouge-ban, vagy egy kis helyen, amit Denham Springs-nek hívnak, kiállt Értem Atyám, most Én állok ki érte." Add meg Urunk. Ők a Tieid, Jézus Nevében. Ámen.

Isten áldjon meg titeket, amiért kiálltatok. Isten valaha . . .

138 Most, ezt az egy dolgot tegyétek meg nekem. Keress fel, ha valahol ezen pásztorok közelében vagy, és látogass meg néhányat, beszélj velük. Ha még nem vagy megkeresztelve, keresztény keresztséggel, akkor tedd meg. Legyél most már hívők között, igazi hívőkkel, nem látszólagos hívőkkel; igazi hívőkkel.

Miközben imádkozunk, imádkozzunk ezekért a zsebkendőkért.

139 Mennyei Atyánk, ezek a zsebkendők ki fognak menni most; hogy hova, nem tudom. Talán egy öreg vak papa ül itt kint, valahol egy kis mocsarasban, várva erre a zsebkendőre, hogy megérkezzen; egy kisbaba fekszik ott a kórházi ágyon; egy anya áll kétségbeesetten, várva, hogy a zsebkendő visszaérkezzen. Mennyei Atyánk, imádkozom, hogy Te menj velük. És a mai Jelenléted és a Beléd vetett hitünk jeléül, ahogy prédikáltuk a Te Igédet, add meg, hogy az a hit, ami Ábrahámban volt, és a hit, ami létrejött és nekünk lett adva Jézus Krisztus által, hadd

menjen ezekkel a zsebkendőkkel, és gyógyítson meg mindenkit, akikre ráhelyezik. Jézus Nevében küldjük ezeket. Ámen.

140 Most, csak egy pillanat, mielőtt az imasort hívnánk. A mindenható és hatalmas Isten, a Magasságos, a Mindenre Elegendő. . . Kérlek barátaim, én—én el fogok kezdeni imádkozni a betegekért, és én. . . Talán, amikor lejövünk, talán én—én már nem tudok semmit sem mondani nektek; néhányan talán azelőtt elmentek. Akármi is vagy, még ha nem is álltál fel az előbb, és nem vagy biztos. . .

141 Ha egy gyülekezet tagjai vagytok, az egy jó dolog, de az nem elég jó. Látjátok, a gazdag ifjú egy gyülekezeti tag volt. Látjátok? Megkérdezte Jézust, hogy mit tehetne, hogy Örök Élete legyen. Ő soha nem fogadta el Azt. Továbbment. Micsoda bolond dolgot tett az a fiatal. Ne lépj a helyébe. Emlékeztek, hogy utolsó alkalommal hogyan volt bemutatva? Egy kicsit később, jólétben élt. Gazdagabb lett. Eljutott egy helyre, ahol még a csűrje is csordultig volt. De amikor az utolsó azonosítását megtaláljuk, a pokolban, lángok és kínok közt van. Ne, ne engedjétek, hogy ez történjen veletek. Fogadjátok el Krisztust.

142 Ti fiatal emberek, ti fiatal lányok, fiatal fiúk, éppen az élet egy fordulópontján, kérlek, tegyétek meg azt. Halljátok meg, amit mondok, mint—mint testvéretek, aki szeret titeket. Azért vagyok itt, mert szeretlek titeket. Szeretem Istent és szeretlek titeket, és nem én szerethetem Istent, ha nem szeretlek titeket.

143 Sokkal jobban szeretném, ha volna valami észrevételed, akkor csak mondd azt a fiamnak ott kint, vagy az egyik gyerekemnek. Csak hadd. . . én, én megvagyok nélküle. Bármelyik szülő ezt tenné; így Isten is. Látjátok? Szeresd az Ő népét. Szeressétek egymást.

144 Azt mondod, „Miért szidod őket?" A valódi szeretet helyreigazít.

145 Ha a gyereked kint ül az utcán; azt mondod: „Nos, ott ül a Fiam. Nem kellene ezt tennie, de nem szeretném megsérteni a kis érzéseit." Nem szereted őt. Ott meg fogják ölni. Ha szereted, akkor behozod és elfenekeled. Engedelmességre bírod.

146 Ez az a mód, ahogy Isten teszi. A szeretet helyreigazít, és az a valódi szeretet.

147 Amikor egy prédikátor feláll, és engedi nektek, asszonyoknak, a rövid frizurát és hogy kifessétek magatokat, meg ilyesmi, és nem igazít helyre titeket, akkor ott nincs valódi szeretet; és az nem fogja azt kihívni. És engedi nektek, férfiaknak, hogy háromszor vagy négyszer házasodjatok, és mind ezeket a többi dolgokat, és eltűri azt, akkor ott nincs valódi szeretet. Engedi, hogy csatlakozz egy gyülekezethez, és háton vereget, és megfojt valami hitvallással, aztán „Ennyi az egész, amit tenned kell, csak csatlakozni a szent gyülekezethez,"

ott nincs szeretet. Vagy, az az ember maga is teljesen el van veszve, nem lát.

148 A valódi szeretet helyreigazít, és visszahoz téged az Isten Igéjéhez.

149 Nézzetek Jézusra, hogy mit mondott Ő, mert annyira szerette őket, hogy meghalt helyettük, amikor még a Vérét kívánták.

150 Most a nagy Szent Szellem. . . Szeretnék várni csak egy percet. Várok, amíg a Szent Szellem kenete eljön rám, mielőtt elkezdjük. Prédikáltam. Köszönöm az együttműködéseteket.

151 Most, mindenki itt, akárhol is vagytok, akárhol az épületben, csak imádkozzatok egy percre, mondjátok: „Úr Jézus, segíts nekem! Segíts nekem! Hadd érintsem meg a ruhádat." Jézus azt mondta, tudjátok, amikor az asszony megérintette a ruháját, nem érezte azt, fizikálisan, de megfordult és tudta, hogy ki volt az és mit tett. Ő ugyanaz a Jézus ma délután, egy Főpap, akit meg lehet érinteni a gyengeségünk érzésével.

152 Hiszitek, mindannyian most, hogy ez igaz, hogy az az Isten, aki az ígéretet tette, még egyszer (és bárcsak megmutatná), hogy Sodoma napjaiban élünk? Hányan hiszitek ezt az épületben, csak emeljétek fel a kezeiteket.

153 Úgy élünk, mint ahogy Sodomában volt. Az egész rendszer szennyezett lett, a világrendszer, minden, a gyülekezeti rendszer, a politikai rendszer. Nincs semmi. A politika annyira romlott. A rendszerek mindenhol, a diktátoraink, az egész egy romlottság. Az egyház is ugyanilyenné vált. A családok is ilyenné váltak. Ez egyszerűen romlottság, Sodoma!

154 Aztán, emlékezzetek, hogy Istennek az már előttetek megvolt, aztán emlékezzetek, hogy Ő azt mondta, hogy emberi testben be fogja mutatni Magát, és úgy fogja tenni, mint Sodoma előtt, mielőtt a megígért Fiú színre lépett. Megígérte, hogy küldeni fog valakit, aki az előfutára lesz a megígért Fiúnak, ahogy Ő először is tette, aki bemutatja majd; és Ő azt mondta: „Amikor az ember Fia ki lesz jelentve."

155 Nem ismerlek téged. Nos, Miss Thompson, az a női baj és azok a szövődmények, hiszed, hogy Isten meggyógyít? Tudod hinni? Fogod? Miss, Miss Thomas, hiszed, hogy Ő meggyógyít? Akkor emeld fel a kezeidet.

156 Itt egy hölgy, éppen mögötted ül. Imádkozik. Neki ízületi gyulladása van.

157 Annak, aki mellette ül, gyomor problémája van, ő is imádkozik. El fogjátok mulasztani, nem figyeltek. Nem idevalósiak vagytok. Mississippiből valóak vagytok. Mr. és Mrs. Stringer vagytok. Ha teljes szívetekből hisztek, Jézus Krisztus meggyógyít titeket. Ha el tudjátok hinni. Hiszitek? Akkor megkaphatjátok. Rendben. Emeljétek fel a kezeiteket, hogy lássák az emberek, hogy ti vagytok.

158 Én nem ismerem ezeket az embereket, soha életemben nem láttam őket. Hinned kell, barátom. Ő azonosítja Önmagát. Hiszitek ezt teljes szívetekből? [A gyülekezet azt mondja: „Ámen".—Szerk.]

159 Miért ráztad meg a fejed, uram, és néztél rám így? Igen, uram. Mivel azt tetted, beszélek veled egy percet. Egy idősödő úriember vagy, aki éppen itt ülsz, és nézel rám. Olyan őszinteséggel nézett rám. Elhitte azt. Valakiért imádkozol, akinek agyvérzése volt. De—de a legfőbb dolog, amiért imádkozol, amire szükséged van az, hogy keresed a Szent Lélek keresztségét. Így van. Aha. Így van. Ha hiszed azt! Az a hölgy, te állást keresel. Ezen kívül, hogy tudd, hogy én Isten prófétája, vagy szolgája vagyok, két operációd volt. És azok eléggé legyengítettek. Mindenféle állapotok, szellemi probléma. El akarom mondani neked, hogy minden el van rendezve. A hited meggyógyít téged.

160 [Üres hely a szalagon.—Szerk.]. . . ott ül pont melletted. Ő imádkozik. Nézz ide. Meghallgatott, és megérintetted Őt. Nem ismerlek téged, de Ő igen. Megmondom neked, hogy miért imádkoztál. Hiszel teljes szívedből? Epehólyag problémád van, amiért imádkozol. Hiszed, hogy Isten meg fog gyógyítani, és rendbe hoz? Smith asszony vagy. Így van. Emeld fel a kezedet.

161 Látjátok, Ő azonosítja Önmagát. Mi ez? Ez Ábrahám Magja, az a hit, ami Ábrahámnak volt, az Úr Jézus Krisztus közöttünk, megerősítve az Igéjét jelekkel követve.

162 Kik, hányan vannak kártyákkal, akikért imádkozni kell, emeljétek fel a kezeteket, megvan a kártyátok? Ó, jobb, ha elkezdjük az imasort.

163 Látjátok, értitek, ugye? Most ez a szellem nem csak. . . Az nem gyógyít. Az csak azonosítja Őt, hogy itt van. A pásztoraitoknak ugyanolyan felhatalmazása van, hogy imádkozzanak a betegekért. Nem ők teszik azt; nem, biztos, hogy nem. De nekik—de nekik ugyanaz a felhatalmazásuk van, „Ezek a jelek fogják követni a hívőket."

164 Most szeretném idehívni a pásztor barátaimat is. (Rendben van, ha a hallgatóságból hívjuk. . .?. . .)

165 Hány pásztor van itt, akik hisztek a teljes szívetekből, szolgálók itt, akik hisztek? Ó, köszönöm. Kíváncsi vagyok, hogy felállnátok-e? Gyertek ide, álljatok velem egy percre, éppen itt lent, imádkozzatok a betegekért. Gyertek le ide. Most, nézzétek, ahogy a gyógyulás végbemegy, nézzétek, hogy mi történik.

166 Szeretném, ha jönnétek, és egy—egy kettes sort alkotnánk itt. Én is lemegyek egy perc múlva, hogy imádkozzam a betegekért. Szeretném azokat a hívő pásztorokat, akik hívőként akarják magukat azonosítani. Hogy hisztek, hogy ide jöttök, egy szent életet éltek, tiszta életet. Emlékezzetek, nézzétek, hogy kik jönnek ki, a Krisztus Evangéliumát képviselve!

167 Blair Testvér, tudom, hogy ott vagy, te, vagy Pat Testvér. Kialakítanátok azt a kettes sort, ahogy általában szoktátok, ha megtennétek, te és Pat Testvér.

168 Hívő pásztorok, akik hinni fognak! Most, nézzétek, ha Isten így tudja azonosítani Magát az Igéje által, az Igéjével, hányan tudjátok, hogy a Biblia, Jézus azt mondta: „Ezek a jelek fogják követni azokat, akik hisznek. Ha kezeiket a betegekre teszik, azok meggyógyulnak"? Pásztorok, ti azért jöttetek ide, hogy hívőkként azonosítsátok magatokat. Azok vagytok? Hívők vagytok (ugye?), különben nem állnátok itt. Tehát, mit mondott Jézus? „Ezek a jelek fogják követni azokat, akik hisznek." Én is egy hívő vagyok veletek.

169 Lejövök. Ezek a mi népünk, és mi pásztorok vagyunk ezen nyájak felett. Lejövök, hogy kifeszítsem a hálómat most veletek, hogy rátegyem a kezeimet a ti kezeitekkel. És amikor jönnek ezek az emberek, ha van valami kételkedés az elmédben, azt vesd ki most; hogy amikor ezek az emberek jönnek, akkor mindegyik, aki jön, és akire kezeinket helyezzük, meggyógyuljon. Fogtok hinni teljes szívetekből most, mindenki? [A szolgálók azt mondják: „Ámen."—Szerk.]

170 Hányan fogtok itt imádkozni a többiekért, amint elhaladnak, emeljétek fel a kezeiteket: „Imádkozni fogok."

171 Emlékezzetek, lehetne az a te apukád, a te anyukád, a te lányod vagy fiad, a te testvérnőd, vagy a testvéred. És ha nem a tied, akkor is valakié, az, aki végig fog jönni ezen a soron. És mi lenne, ha ők volnának és ők haldokolnának rákban, vagy valami förtelmes betegségben, nem akarnátok, hogy az emberek mélyen őszinték legyenek? Biztosan, azt akarnánk.

172 Most, hiszem, ahogyan mentek. . . Most, ők itt *ebben* a sorban, ez a sor, ezen az oldalon álljatok *azzal* az oldallal szemben, az imakártyákkal. Álljatok azzal az oldallal szemben, mindenki, aki a jobb részben van. Most, a módja az, hogy maradjatok a bal oldalon; ha mindannyian összekavarodunk, látjátok, nem fogjátok tudni, mit csinálunk. Rendben, mindenki, aki *ezen* a részen van, álljatok fel *ide*. Most, mindenki, aki a jobb oldalon van, csak gyertek erre, mert ti fogtok lejönni, körbemenni.

173 És hogy mentek, hogy mennek ki ők, Borders Testvér? Egyenesen az oldalsó ajtón, körbemennek, és ismét be az épületbe.

174 Szóval, amikor *ezt* az oldalt hívjuk pár perc múlva és fel fognak állni. És nézzük csak, hogy mi. . . Rendben, ők, *ezen* a részen, forduljatok erre az oldalra. Fogjátok az imajegyeiteket, gyertek át erre az oldalra. És ti az erkélyen, menjetek le, hogy találkozzatok ott a sor végén. Most, ők a bal részben, menjetek a bal oldalra. És aztán, látjátok, sort alkottok, és *arra* mentek

vissza; *arra* fordulva. Értitek? És kövessétek végig a sort, és akkor egyáltalán nem fogunk összekeveredni.

175 És aztán, ti fent az erkélyen, csak találjatok helyet magatoknak azon az átjárón, és csak álljatok be, ahogy jönnek.

176 Most, most csak kezdjetek el visszafelé menni, mindannyian, menjetek visszafelé, amíg találkoztok ezzel a sorral *itt*. Csak gyertek körbe, *ide* fel, csak kezdjetek sétálni, és gyertek *ide* eddig a vonalig.

177 Ó, mi tudna éppen most megtörténni! Mi történhetne meg! Ez egy olyan idő lesz, amikor valaminek történnie kell. Rendben.

178 Most, rendben van, menjetek vissza *arra*, és álljatok a sorba, így. Menjetek ezen az átjárón. Így tesszük most.

179 És most, ahogy álltok, mindenki a lábán, imádkozni fogunk. És ez a hallgatóság együtt fog imádkozni velem, hogy meggyógyuljatok. Csak higgyetek most. És ne . . .

180 Gyertek körbe, vissza hátulra, gyertek ide, és csatlakozzatok ehhez a sorhoz. Gyertek körbe, alkossatok egy nagy sort. Gyertek *arra*, és alkossatok egy sort. Ez az.

181 Mindenki legyen imádságban. Legyetek most igazán hitben. Ne figyeljetek most a tömegre. Emlékezzetek, mi—mi most be vagyunk takarva Jézus Krisztus Jelenlétével, és tőlünk függ, hogy tiszteljük-e, amit Ő tett közöttünk, azáltal, hogy hiszünk az Igéjében.

182 Rendben van. Most ez így jó lesz. Úgy gondolom, hogy a sor gyönyörűen rendeződik.

183 Most, mialatt mindannyian állnak, szeretném, ha most minden személy az épületben meghajtaná a fejét.

184 Úr Jézus, hamarosan megtörténik. A döntést most kell meghozni. Hisszük, hogy Te itt vagy? Szeretünk Téged? Van elegendő hitünk, Uram, arra, amit kérni fogunk? Ezek az emberek azonosítják magukat azzal, hogy a sorban állnak. Uram, hadd ne legyen ez hiábavaló. Legyen Uram, hogy ahogy elhaladnak itt, mindenki úgy haladjon el, mintha Krisztus alatt haladna el, mert tudjuk, hogy Ő itt van. És imádkozunk, hogy kapják meg a gyógyulásukat. Biztos vagyok benne, hogy még hetekkel és hetekkel később is ezek az emberek menni fognak a pásztoraikhoz, asszonyok, akiknek előtte női baja volt, gyomor problémákkal, férfiak prosztata problémákkal, és mindenféle betegségekkel, és meg fognak gyógyulni, azt mondják majd: „Tudod, az a dolog egyszerűen csak elhagyott engem," mert ők a Te Jelenlétedben vannak. Hadd jöjjenek most és—és húzzák ki ezt, amiért meghaltál. Ők Ábrahám Magja, és Te már győztél értük. Hadd jöjjenek, és kapják meg, amit Te már nekik adtál.

185 És Sátán, annyira le lettél leplezve ezen a héten, hogy már tudod, hogy egy legyőzött lény vagy. Jézus Krisztus legyőzött a Golgotán. Feltámadott a harmadik napon, a mi

megigazulásunkért, és most Ő közöttünk áll. És a hitünk Őrá néz és nem tekint rád, vagy bármire, amit te tettél. Hagyd el ezeket az embereket a Jézus Krisztus Nevében.

186 [Branham Testvér és a szolgálók kezeiket teszik a betegekre és imádkoznak mindenkiért az imasorban. Üres hely a szalagon—Szerk.] . . .?. . .

187 Mi csak azt tettük, amit a Mester meghagyott nekünk, hogy tegyük. Hányan közületek, akik végigmentetek a soron, hittétek, hogy meggyógyultok, emeljétek fel a kezeiteket. Én is csatlakozom hozzátok.

188 Amit ott tettünk, végül, mint egy szolgálókból álló csoport; sokan közülük betegek voltak, én tudtam, de ők próbálnak erőfeszítéseket tenni, hogy a gyülekezetüket bejuttassák, akár ők be tudnak jutni, akár nem. Ezek a valódi pásztorok. És a Szent Szellem azt mondta nekem: „Vedd rá őket, hogy fogják meg egymás kezét." Összefűztük a szíveinket és hálóinkat, és az imáinkat is.

189 Jézus őket is gyógyítsd meg. És tedd őket erős pásztorokká, erőssé az Úr Igéjében.

190 Isten adja, testvéreim, Ő adja meg a szívetek minden vágyát. Szolgáljátok Őt minden nap, és legyen Isten ereje az életetekben, hogy szolgáljatok ennek a nagyszerű embercsoportnak. Jézus Krisztus, Aki velünk van és veletek van minden időben, tegye Magát még kiemelkedőbbé számotokra, jobban, mint ezelőtt valaha is tette.

191 Ti emberek, néhányan, akik le voltatok bénulva, előfordulhat, hogy nem láttok semmi változást egy ideig, előfordulhat, hogy nem láttok változást. Nézzétek, hogy mit tett Ábrahám. Nem az számít; nem arra kellene néznetek. Ne nézzetek a tüneteitekre. Nézzetek arra, amit Ő mondott. Ha azt mondod: „Még mindig érzem a fájdalmat," annak semmi köze hozzá. Megtetted, amit Isten mondott, hogy tegyél meg. Látjátok, ne nézzetek arra. Nézzetek arra, hogy Ő mit mondott. Isten azt mondta, hogy így van! Hiszem ezt. Ti nem? [A gyülekezet azt mondja: „Ámen."—Szerk.] Teljes szívemből hiszem.

192 Az Úr Isten áldjon meg titeket, amíg ismét találkozunk. Az imádságaim számotokra; az éjszaka ne legyen túl sötét, az eső ne essen túl keményen. Imádkozni fogok értetek. Imádkozzatok értem. Amíg újra találkozunk, Isten áldjon benneteket. Most a testvér pásztorol, látjátok.

Birtokolni Az Ellenség Kapuját A Próba Után HUN64-0322
(Possessing The Gate Of The Enemy After Trial)

Ezt az Üzenetet William Marrion Branham eredetileg angolul hirdette ki, 1962. március 22-én, vasárnap délutàn, a Denham Springs-i Gimnáziumban, Denham Springs-ben, Louisiana-ban, az U.S.A.-ban, magnószalagról vették át és rövidítetlen formában került nyomtatásra angolul. Ezt a magyar fordítást a Voice of God Recordings nyomtatta és terjesztette.

HUNGARIAN

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org